

(Нео)романтично сећање на демократију!

Пише: Горан В. Ђорђевић
субота, 31 јануар 2026 17:40

Када је Ги Дебор, одредио друштво спектакла као тријумф „обмане и лажне свести“ и „непрекидни монолог самоуздизања, аутопортрет поретка у вези његове потпуне доминације над свим аспектима живота“, мало ко је препознао да је свет је пронашао нови начин успоставе империјалног поретка, и то - парадоксално у време када је процес деколонизације био у пуном јеку. Уместо превласти и глорификације расе, светске револуције и идеје тоталне државе, „спектакл“ се поставио као нова стварност и једини критеријум. Чак и када је Бодријар разоткрио последицу друштва спектакла као „интегралну реалност: иреверзибилно кретање тотализације света“, нисмо ни слутили да ће „крај историје“ појести самог себе и на почетку XXI века довести до упитности демократије као једног од „доказаних“ начина функционисања друштва. Друштво спектакла којем присуствујемо, изнова поставља питање сврсисходности, потребе и могућности демократије у XXI веку.

Наравно, преиспитивање демократије као изабраног начина функционисања и преживљавања организованих друштава старо је колико и сама идеја демократије. И на овом месту се мора направити јасна дисктинција у основи питања. Реч је о демократији у државама које не улазе у круг „(нео)колонијалних сила“. Ово из разлога – и то представља основну премису овог осврта, што демократија у овим државама представља основ како унутрашњег функционисања кроз трагање и отелотворење воље народа, тако и важну могућност преживљавања у односу на интересе великих сила. Тек је наизглед чудно да се у условима када је међународно право постало прах и пепео којим се посипа глобализација, идеја демократије може разматрати као један од насушно потребних облика организовања и деловања једног друштва.

(Нео)романтично сећање на демократију!

Пише: Горан В. Ђорђевић
субота, 31 јануар 2026 17:40
